

Formålet med veiledningen

TEKST

Eva Danielsen

Eilert Ringdal

PUBLISERT 5. oktober 2010

I fjor påtok jeg meg veiledning av en psykolog som arbeidsgiveren var i tvil om fungerte godt nok som terapeut. Jeg leverte etterpå en vurdering av psykologens praktiske kompetanse til oppdragsgiveren (sykehuset der han var ansatt). Nå har psykologen bedt meg om en veiledningsattest. Er jeg pliktig til å skrive en attest – jeg vet jo ikke hva han skal bruke den til.

Senior

Det er sentralt i all veiledning at hensikten med veiledningen og nivået på veiledningen må være klar for alle parter. Erfaringsmessig har det enkelte ganger i etterhånd fremkommet ulike oppfatninger om dette. Veiledning med det formålet du her angir, kan for eksempel ikke tilfredsstillende de krav en må kunne stille til veiledning som skal inngå i en spesialistkvalifisering. Veiledningen kan ha vært svært utbytterik for den som mottar veiledningen, uten at det nødvendigvis kan inngå som del av spesialiseringløpet. Den som yter veiledning, må også normalt skrive en attest i etterkant. Det er viktig at denne attesten er klar på hvilken hensikt veiledningen hadde. Også ellers må attesten inneholde nok opplysninger til at den ikke kan gi inntrykk av at opplæringen var på et annet faglig nivå enn det den faktiske har vært. I ditt tilfelle har du jo allerede skrevet en rapport – sjekk om det ikke kan holde med å sende en kopi av denne rapporten til psykologen. For fremtiden må du gjerne bruke en tilpasset veiledningskontrakt også for veiledning som ikke skal brukes til spesialistkvalifisering – og vær nøye med å angi korrekt formål!

E.R.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 10, 2010, side

TEKST

Eva Danielsen, Nestleder i Utdanningsavdelingen

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen